

РЕШЕНИЕ

№ 486

гр. С*, 09.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 64 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МИРОСЛАВА П. ИЛЕВА

при участието на секретаря ПЕТЯ ЦВ. СЛАВОВА
като разглежда докладваното от МИРОСЛАВА П. ИЛЕВА Гражданско дело № 20211110155628 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.124 ГПК.

Гаранционен фонд е предявило иск с правно основание чл.558, ал.7 КЗ, във вр. чл.557, ал.1, т.2, б.,а“ КЗ, във вр.чл.45 ЗЗД срещу Ц. Г. Ц. за сумата от 722,39 лева – невъзстановена сума за платено обезщетение за щети върху л.а. марка „Т*“ модел „*“, ДКН С*8 КР, причинени при ПТП от 26.09.2017г. (съгласно уточнителна молба от 09.02.2023г.) в гр. С* по вина на ответника, спрямо когото в качеството му на водач на МПС е нямало сключена застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите към датата на събитието, ведно със законната лихва от дата на подаване на исковата молба (24.09.2021г.) до окончателното плащане.

Ищецът твърди, че на 26.09.2017г. около 15:10 часа, в гр. С*, на ул. „Янко Сакъзов“ на кръстовището с ул.„Сан Стефано“ възникнало пътнотранспортно произшествие, при което поради движение с несъобразена скорост при управление на л.а. „С.И.“ с ДК № *ВР ответникът загубил управление върху автомобила и ударил спрелия пред него л.а. „Т* РАВ4“ с ДК № *КР, собственост на В.С., и му нанесъл щети. Към датата на събитието спрямо водача на л.а. „С.И.“ с ДК № *ВР нямало сключена валидна застраховка по риска „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. По повод щета № 1*6/26.04.2018г., образувана във връзка с процесния инцидент, ищецът изплатил обезщетение на увреденото лице в размер на 722,39 лева за нанесените вреди върху л.а. „Т* РАВ4“ с ДК № *КР. На ответника била изпратена извънсъдебна покана за възстановяване на платената от ищеца сума, но плащане не последвало.

Ответникът чрез назначения по реда на чл.47, ал.6 ГПК особен представител е подал отговор на исковата молба в срока по чл.131 ГПК. Възразява, че по делото не е доказано, че твърдяното обезщетение е платено във връзка с цитирания в исковата молба номер на щета, а именно щета № 1*6/26.04.2018г., след като към исковата молба били представени технически експертизи и описи към тях по щета № 110757/11.10.2017г. Представеното платежно нареждане било по щета № 1*6/26.04.2018г. и по делото нямало доказателства, от които да се заключи, че двете щети са обединени. При това счита, че искът е недоказан по

размер.

Софийски районен съд, като взе предвид предявените иски, възраженията срещу тях и доказателствата по делото, намира следното:

В тежест на ищеца е да докаже, че е платил обезщетение за щети, настъпили при ПТП, възникнало на територията на Република България, на територията на друга държава членка или на територията на трета държава, чието национално бюро на застрахователите е страна по Многостранното споразумение, което е предизвикано поради противоправно поведение на ответника в качеството му на водач на МПС, което обичайно се намира на територията на Република България и към датата на настъпване на събитието спрямо ответника в качеството му на водач на МПС е нямало сключена застраховка Гражданска отговорност“ на автомобилистите, както и размерът на щетите към датата на събитието.

Съдът приема за установено, че на 26.09.2017г. при управление на л.а. „С.И.“ с рег. № * ВР ответникът се е движил по бул. „Янко Сакъзов“ с посока на движението от бул. „Васил Левски“ към ул. „Сан Стефано“. По същото време и в същата посока се е движил водачът на л.а. „Т* РАВ“ с рег. № С*8 КР. Движението се е осъществявало в светлата част на денонощието, при условията на валеж от дъжд и мокра асфалтова настилка, на прав хоризонтален участък от пътя, регулиран с пътни знаци. Достигайки до района на № 34 на бул. „Янко Сакъзов“ при кръстовището с ул. „Сан Стефано“, ответникът в качеството си на водач на л.а. „С.И.“ с рег. № * ВР поради движение със скорост, несъобразена с конкретните пътни условия и мокра пътна настилка, в процес на застигане реализирал удар в спрелия пред него л.а. „Т* РАВ“ с рег. № С*8 КР. Настъпил удар между двете моторни превозни средства, като ударът върху управлявания от ответника автомобил „С.И.“ настъпил в предната габаритна част, а върху другия автомобил - „Т* РАВ“ – върху задна габаритна част.

За да направи посочените по – горе изводи, съдът взема предвид приетия като доказателство протокол за ПТП № *31/26.09.2017г., съставен след посещение на орган на полицията на основание чл.2, ал.1, т.2 от Наредба № Из – 41/12.01.2009г. Този протокол не се ползва с обвързваща съда доказателствена сила в частта относно отразения в него механизъм на произшествието, защото настъпване на произшествието пряко не е възприето от длъжностното лице (арг. от противното чл.179, ал.1 ГПК). В протокола обаче са отразени други обстоятелства, пряко възприети от орган на полицията при посещение на местопроизшествието – като участници в събитието, видими щети по автомобилите, състояние на пътната настилка и др., като по отношение на посочените обстоятелства протоколът се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила (чл.179, ал.1 ГПК) и тези обстоятелства са от значение за установяване на поведението на участниците и причините за инцидента. Съдът възприема механизма на ПТП, който е установен от вещото лице в приетото без възражения заключение по съдебно – автотехническата експертиза, което се кредитира от съда.

Следва да се има предвид че във връзка с процесния пътен инцидент е ангажирана административно – наказателната отговорност на ответника за нарушение на нормата на чл.20, ал.2 ЗДвП въз основа на влязло в сила наказателно постановление № 17-4332-022409/03.11.2017г. (удостоверение на СДВР отдел „Пътна полиция“ от 17.04.2018г. – л.7 от делото).

Предвид горното съдът приема, че процесният инцидент е възникнал поради противоправно поведение на ответника в качеството му на водач на „С.И.“ с рег. № * ВР, който е допуснал нарушение на нормата на чл.20, ал.2 ЗДвП. По делото няма твърдения, нито данни, чрез които да се оборва презумпцията за вина – чл.45, ал.2 ЗЗД.

Не е спорно по делото, а и от приетата като доказателство справка от базата данни на Информационен център към Гаранционен фонд на база подадени данни от застрахователните компании за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите,

към датата на процесното събитие по отношение на водача на „С.И.“ с рег. № * ВР е нямало сключена застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

По делото се установява, че при ищеца по повод процесното събитие е заведена щета № 110757/11.10.2017г. за изплащане на обезщетение на увредения В.Л.С. за щети върху автомобила му с рег. № С*8КР и такова е определено в размер на 722,39 лева въз основа на приетите като доказателства технически експертизи и описи към тях. В уточнителната молба от 09.02.2023г. ищецът пояснява, че първоначално заведената щета № 110757/11.10.2017г. е приключила с постановяване на отказ за изплащане на обезщетение на увредения В.С.. Впоследствие след постъпване на допълнителни доказателства и по повторно заявление на увредения е образувана щета по повод същото събитие под нов номер – щета № 1*6/26.04.2018г. Посоченото се установява от приетите по делото доказателства, допълнително представени от ищеца - уведомление за имуществени вреди от В.С. с вх. № 24-00-204/26.04.2018г., писмо до В.С. с изх. № 24-00-587/17/26.04.2018г. и писмо до В.С. с изх. № 24-00-587/21.12.2017г. Именно по повторно заведената щета № 1*6/26.04.2018г. е платено обезщетение на увредения, видно от приетото като доказателство платежно нареждане от 17.05.2018г., с което ответникът е превел на увредения В.Л.С. сума в размер на 722,39 лева. По делото няма твърдения и данни на В.Л.С. да е изплащано обезщетение от Гаранционен фонд по повод различно събитие от процесното, което да разколебава извода, че установеното плащане е по повод именно на процесното събитие. При това съдът приема за установено, че е налице погасяване на претенцията спрямо увредения по повод процесното събитие чрез изплащане на обезщетение в размер на 722,39 лева.

След изплащане на обезщетението по чл.557, ал.1 КЗ ищецът встъпва в правата на увреденото лице до размера на платеното обезщетение и лихви, както и разходите за определянето и изплащането му – чл.558, ал.7 КЗ.

Съдът приема, че искът е доказан и по размер, като съгласно заключението по съдебно – автотехническата експертиза размерът на обезщетението за причинените щети върху л.а. „Т* РАВ“ с рег. № С*8 КР вследствие на процесното събитие, определен съгласно методиката по Наредба № 24/2006г., възлиза на сумата от 787,29 лева. В случая при определяне на размера на дължимото обезщетение приложение намира методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, въведена с чл.1, ал.3 от Наредба № 24/08.03.2006г. за задължителното застраховане, приета на основание чл.273, ал.2, изр.2 КЗ (отм.), вр. пар.3, ал.3 ПЗР от Наредба № 49 от 16.10.2014 г. за задължителното застраховане по застраховки „Гражданска отговорност“ на автомобилистите и „Злополука“ на пътниците в средствата за обществен превоз, приета на основание чл.504 КЗ, съгласно чл.3, ал.1, т.2 от Приложение № 1 към Наредба № 24/08.03.2006г. Според последната норма методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вредите, причинени на моторни превозни средства, по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, се прилага при уреждане на взаимоотношенията между трети лица, претърпели имуществени вреди поради частична вреда или унищожаване на моторно превозно средство, и Гаранционен фонд, който дължи плащането по чл.288 КЗ (отм) - сега чл.557 КЗ, какъвто е настоящият случай.

Доколкото се установи, че платеното от ищеца обезщетение за процесните имуществени вреди не надвишава размера на обезщетението, определено съгласно приложимата в случая методиката по Наредба № 24/2006г., съдът приема, че предявеният иск е изцяло основателен и следва да се уважи така, както е предявен.

По разноските:

Предвид изхода на делото право на разноски има само ищецът, на който следва да се присъди общо сумата от 700 лева (държавна такса, депозит за вещо лице, депозит за особен представител и юрисконсултско възнаграждение, определено от съда в минимален размер от 100 лева на основание чл.78, ал.8 ГПК, вр. чл.25, ал.1 НЗПП поради невисоката правна и фактическа сложност на делото).

РЕШИ:

ОСЪЖДА Ц. Б. Ц., ЕГН *****, със съдебен адрес : гр. С*, ул. „Д“ № 2, ет.1, ап.2 – адв. Д. Я., да плати на Гаранционен фонд, със седалище и адрес на управление: гр.С*, ул.“Граф Игнатиев“ № 2, ет.4, на основание чл.558, ал.7 КЗ, във вр. чл.557, ал.1, т.2, б.,а“ КЗ, във вр.чл.45 ЗЗД сумата от 722,39 лева – невъзстановена сума за платено обезщетение за щети върху л.а. марка „Т“ модел „“, ДКН С*8 КР, причинени при ПТП от 26.09.2017г. в гр.С* по вина на ответника, спрямо когото в качеството му на водач на МПС е нямало сключена застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите към датата на събитието, ведно със законната лихва от дата на подаване на исковата молба (24.09.2021г.) до окончателното плащане, както и на основание чл.78, ал.1 ГПК сумата от 700 лева – разноски.

Присъдените в полза на ищеца суми могат да бъдат внесени по следната банкова сметка : IBAN : BG66 UNCR 7630 1009 5185 01, BIC : UNCRBGSF, „Уникредит Булбанк“ АД.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Софийски районен съд: _____